

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
Назив школе: Основна школа „Бата Булић“	Име и презиме: Борко Милошевић, наставник математике
Место, општина: Петровац на Млави	
Школска управа: Пожаревац	
Опис примера добре праксе ИО	
Стефан	
Кључне речи: <i>основна школа, интелектуалне тешкоће</i>	
<p>„Увек си био ту за мене, вадио си ме из смешних ситуација и подржавао чак и онда кад нисам био у праву. Хвала ти за сву подршку коју си ми пружио. Воли те твој брат Фефа.“</p> <p>Ово је рођенданска честитка коју је овог лета преко друштвених мрежа упутио Стефан, свом другу из основне школе. Колико искрености у ових неколико реченица! Колико невиности, колико чистоте!</p> <p>Стефан је сада ученик другог разреда трговинског смера средње школе Младост у Петровцу на Млави. Стефан је био мој ученик од петог до осмог разреда основне школе. Предавао сам му математику. Сећам се нашег првог сусрета, наших првих часова. Тада ништа нисам знао о њему. Био је немиран, говорио је гласно, помало муцајући. Говорио је да су му отац и стриц умрли од срчаног удара, отац у тридесет седмој години. Нисам знао шта да му кажем. Касније сам сазнао да је дошао из друге школе, из друге општине и да живи у хранитељској породици.</p> <p>Убрзо сам приметитио да има великих проблема у писању, да му је рукопис нечитак, да гута слова, да му је свеска неуредна. О неким основним математичким знањима, није било ни говора. Помало сам се плашио његове несташности, помишљајући да ће то представљати велики проблем у старијим разредима. Док су друга деца још увек била помало уплашена, Стефан је стално гласно говорио, често устајући и шетајући по учионици. Зато сам у једном тренутку пожелео да није у том разреду, у разреду V5.</p>	

Како је време одмицало, схватио сам да је Стефан невероватно добродушан, до граница наивности. Иако се по много чему разликовао од друге деце, био је прихваћен у разреду, да би се у старијим разредима та прихваћеност претворила у омиљеност. Његов осмех био је заразан, а насмејан је био стално, његова незграпност је свима постала природна.

То што је био прихваћен и омиљен променило је Стефаново учење, Стефанов рад у одељењу. План прилагођавања, по коме смо радили од самог почетка петог разреда, подразумевао је вршњачку помоћ, што је било лако оствариво у таквом, добром одељењу. Пропустио сам да кажем, да је одељење V5, на крају школовања VIII5, било састављено од веома добрих ученика, касније се испоставило и од веома добрих другова! Зато су сви ученици желели да помогну Стефану у решавању задатака, а најбољи су то чинили и сами састављајући посебне задатке за Стефана. Задаци су били конципирани тако да доносе успех, што је резултирало огромним растом самопоуздања код Стефана. Али, ништа од тога не би било довољно, да Стефан није показивао огромну вољу за учењем, вољу за напредовањем, која се огледала у томе да је он хтео да ради СВАКИ задатак који је био постављен на табли! Та невероватна упорност резултирала је да, иако је у старијим разредима радио по ИОП-у 2, сам завршни испит ради као и остали ђаци, и да на том испиту оствари успех!

Стефан се сада школује за занимање трговац. Поред редовне праксе, већи део летњег распуста проводи у трговини у којој током школске године обавља праксу. Често ме посећује у школи, понекад присуствује мојим часовима. Остао је исти! Стефан, мој ученик!

Пост скриптум:

Зашто смо успели?

Зато што је одељење у потуности прихватило Стефана.

Зато што је мајка из хранитељске породице сарађивала.

Зато што нас је разредни старешина подржавао.

Зато што нас је педагог усмеравао.

Зато што је Стефан био упоран.

Зато што смо хтели да успемо!